

KÚRIA

Bfv.I.1291/2015/8. szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év november hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ittas járművezetés vétsége és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Soproni Járásbíróság B.420/2010/65. számú, valamint a Győri Törvényszék 3.Bf.91/2014/11/II. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 5440.- (ötezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására hívja fel a másodfokú ítéletnek azon rendelkezései kapcsán, amelyek a feltételes szabadság kizárásának mellőzésére, illetve a Soproni Városi Bíróság Bk.233/2011/2. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkoznak.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Soproni Járásbíróság a 2014. január 21. napján kihirdetett B.420/2010/65. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki ittas járművezetés vétségében [1978. évi IV. törvény 188. § (1) bekezdés], kábítószerrel visszaélés büntetében [1978. évi IV.

törvény 282. § (1) bekezdés], súlyos testi sértés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], társtettesként elkövetett lopás vétségében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat f) pont], lopás vétségében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat], súlyos testi sértés büntettében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és rongálás vétségében [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont]. Ezért öt halmazati büntetésül mint különös visszaesőt kettő év nyolc hónap börtönbüntetésre, három év öt hónapra a közúti járművek vezetésétől és négy évre a közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte; elrendelte a Fővárosi Bíróság Bk.1371/2009/6. számú, külföldi ítélet érvényét elismerő végzésében megállapított, három év próbaidőre felfüggesztett nyolc hónap fogházbüntetés végrehajtását; megállapította, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. Emellett rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A bejelentett védelmi fellebbezés alapján másodfokon eljáró Győri Törvényszék a 2015. május 4. napján kihirdetett 3.Bf.91/2014/11/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a szabadságvesztést két évre enyhítette, mellőzte a különös visszaesésre utalást és a terhelt feltételes szabadságból való kizárását, ugyanakkor elrendelte a Soproni Városi Bíróság Bk.233/2011/2. számú ítéletével kiszabott egy év, próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Soproni Járásbíróság B.420/2010/65. számú, valamint a Győri Törvényszék 3.Bf.91/2014/11/II. számú ítélete ellen a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjára hivatkozással.

Az indítványozó szerint az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg az, hogy a terhelt a rongálásként értékelt magatartását akár egyenes, akár eshetőleges szándékkal követte volna el; a tényállás 6. pontjában írt cselekmény elkövetésekor szándéka csupán a sértett bántalmazására irányult, így a sértett ingóságainak megrongálásában csak hanyag gondatlanság (negligentia) terheli. Miután a törvény kizárólag a szándékos rongálás elkövetését bünteti, álláspontja szerint az eljáró bíróságok az anyagi jog szabályainak megsértésével állapították meg a terhelt bűnösségét rongálás vétségében.

Az indítványozó törvénysértőnek tartotta a másodfokú bíróság határozatának azokat a rendelkezéseit is, amellyel mellőzte a különös visszaesésre történő utalást, valamint a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést, miután álláspontja

szerint a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó része megalapozza mind a visszaesés, mind pedig a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést. Ennek alátámasztására a BKv 88. számú kollégiumi véleményre hivatkozott.

Emellett megítélése szerint a Győri Törvényszék törvénysértően rendelte el a Soproni Városi Bíróság Bk.233/2011/2. számú végzésével kiszabott, próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés végrehajtását, tekintettel arra, hogy ebben az ügyben perújítási eljárás lefolytatására került sor, melynek eredményeként a korábbi határozat hatályon kívül helyezése mellett a terhelttel szemben a bíróság közérdekű munkát szabott ki.

Az indítványozó - a fentieken túlmenően - törvénysértőnek találta a másodfokú bíróság által enyhített büntetés mértékét is.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a terheltet a rongálás vétségének vádja alól mentse fel, állapítsa meg, hogy különös visszaeső és feltételes szabadságra nem bocsátható, mellőzze a Soproni Városi Bíróság Bk.233/2011/2. számú végzésével kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását, egyebekben pedig megfelelő halmazati büntetést szabjon ki.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt módosítással tartotta fenn.

A főügyészség jogi álláspontját osztva azt indítványozta, hogy a Kúria a terheltet a rongálás vétsége miatt emelt vád alól mentse fel, állapítsa meg, hogy különös visszaeső, és szabjon ki vele szemben súlyosabb szabadságvesztést.

A felülvizsgálati indítványban részletezett egyéb törvénysértések kapcsán pedig arra tett indítványt, hogy a Kúria az elsőfokú bíróságot hívja fel különleges eljárás lefolytatására (BF.1222/2015).

A Kúria nyilvános ülésén a Legfőbb Ügyészség képviselője a felülvizsgálati indítványt a módosított tartalommal fenntartotta, és azzal egyezően nyilatkozott.

A terhelt védője a felmentésre tett indítvánnyal egyetértett, azonban visszásnak tartotta a büntetés súlyosítására tett indítványt. Álláspontja szerint a részbeni felmentésre tekintettel mérséklődik a társadalomra veszélyesség, így nem indokolt a súlyosítás. Indítványozta ezért, hogy a Kúria a terheltet a rongálás vétsége miatt emelt vád alól mentse fel, egyebekben a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

A Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 423. § (4) bekezdése

szerint eljárva a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokra figyelemmel bírálta felül; emellett tekintettel volt az ugyanezen törvényhely (5) bekezdése alapján a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárási szabálysértésekre is.

Ilyen eljárási szabálysértést sem az első, sem a másodfokú eljárásban nem észlelt.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak a Be. 416. § (1) bekezdés - az indítványban felhívott - a) pontja szerint akkor van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, míg az ugyancsak felhívott b) pont alapján akkor, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, más anyagi jogi szabály megsértése miatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor.

Az e pontokra alapított indítvány - az eljárt bíróság téves minősítése és a másodfokú bíróság által elkövetett egyéb anyagi jogi szabálysértések ellenére - nem foghatott helyt.

A Be. 423. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, amely az indítványban nem támadható.

Az irányadó ítéleti tényállás 6. pontja szerinti cselekmény lényege a következő:

A terhelt a sértettel folytatott szóváltás során ököllel orron ütötte a sértettet, aki ennek következtében az elkövetés helyén lévő pultba épített mosogatógépnak, majd a földre esett. A földre került sértettet a terhelt megrúgta. A bántalmazás következtében a sértett kezén viselt karóra a mosogatógépnak ütődött, annak külső üvege eltört, és a bántalmazás során a sértett nyakában lévő futtatott aranylánc is elszakadt és a földre esett. A karórában nyolcvanezer forint, a nyakláncban háromezer forint - összesen nyolcvanháromezer forint - rongálási kár keletkezett, amely nem térült meg.

Az 1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdése szerint a rongálás bűncselekményét követte el, aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz.

Az 1978. évi IV. törvény 13. §-a szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki magatartásának következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik.

A szándékosság az elkövető terhére akkor állapítható meg, ha felismeri a törvényi tényállás összes tárgyi elemét; azaz ismernie

kell az elkövetési magatartás kifejtésének időpontjában az objektív törvényi tényállási elemeknek megfelelő tényeket. Töretlen ugyanis a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy a szándékra, mint tudati tényre kizárólag olyan körülményekből lehet következtetni, amelyeket az elkövető ismert, vagyis amelyeket a tudata az elkövetési magatartás kifejtésekor átfogott (BH 2000.478.).

Az irányadó tényállás azonban az ilyen tudati tényekre nem utal; annak alapján csak az állapítható meg, hogy a terhelt ugyan egyenes szándékkal bántalmazta a sértettet, azonban a rongálás kapcsán a magatartásának következményeit nem kívánta, és arra sincs adat, hogy tudata a kár bekövetkezésének lehetőségét átfogta, és ezért abba belenyugodott.

A tényállásból az a következtetés vonható le, hogy a sértett ingóságainak megrongálódását a terhelt azért nem látta előre, mivel a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztotta.

Az 1978. évi IV. törvény 14. §-a szerint gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja magatartásának lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, úgyszintén az is, aki a következmények lehetőségét azért nem látja előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztja.

A terhelt terhére legfeljebb az utóbbi, azaz a hanyag gondatlanság (negligentia) állapítható meg.

A törvény azonban - ahogy arra az indítványozó is helyesen utalt - kizárólag a szándékos rongálást rendelte büntetni, a rongálásnak gondatlan alakzata nem volt.

Ez azonban - szemben a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal - nem a bűnösség törvénysértő megállapítását eredményezte. A tényállás 6. pontjában rögzített cselekményben az eljáró bíróságok a terhelt bűnösségét helytállóan állapították meg, és helyesen minősítették súlyos testi sértés büntettének. Tévedtek azonban, amikor emellett - azzal alaki halmazatban - rongálás vétségének is minősítették, holott ennek tényállási eleme - a szándékosság - a terhelt terhére nem volt megállapítható.

Ezért az eljáró bíróságok törvénysértően minősítették a terheltnek a tényállás 6. pontjában írt cselekményét.

Töretlen a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria gyakorlata annak megítélésében, hogy akkor, ha a bíróság a törvényes vád alapján eljárva megállapítja, hogy a vád tárgyává tett cselekményt a terhelt elkövette, annak eldöntése, hogy a tényállás szerinti egyetlen cselekmény több törvényi tényállást is kimerített-e, és

így a terhelt terhére megállapítható-e az alaki halmazat, valójában nem a bűnösségről, hanem a jogi minősítésről szóló állásfoglalást jelenti (3/2007. Büntető jogegységi határozat; BH 2014.44. szám alatt közzétett eseti döntés).

Így a felülvizsgálat oka nem a Be. 416. § (1) bekezdés a), hanem annak b) pontja szerinti anyagi jogi szabálysértés; a bűncselekmény törvénysértő minősítése. Ezért a terhelt rongálás vétségének vádja alóli felmentésének nem volt helye.

Ugyanakkor a törvénysértő minősítés mellett a Győri Törvényszék másodfokú határozatában anyagi jogi szabályt megsértve mellőzte a különös visszaesésre utalást is.

A terhelttel szemben korábban hozott és a megtámadott határozatokkal érintett, a felülvizsgálati indítvány elbírálása szempontjából releváns ügydöntő határozatok a következők:

- A Fővárosi Bíróság a 2010. május 20. napján meghozott, és 2010. június 15-én jogerős 18.Bk.1371/2009/6. számú végzésével **a** (a határozat meghozatalakor **a terhelt előző neve**) terhelttel szemben elismerte az Eisenstadti Tartományi Bíróság 2009. május 6. napján kelt és 2009. szeptember 30. napján jogerős 8 Hv 33/09. számú ítéletének érvényét; a külföldi bíróság által kiszabott szabadságvesztést folytatólagosan elkövetett lopás vétsége miatt [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] tekintette kiszabottnak, annak tartamát tíz hónap fogházbüntetésben határozva meg azzal, hogy a büntetésből nyolc hónapnak a végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette.

- A Soproni Városi Bíróság a 2011. október 3. napján jogerős Bk.233/2011/2. számú - tárgyalás mellőzésével meghozott - végzésével **a** (akkor **a terhelt előző neve**) terhelttel, mint visszaesővel szemben az 1978. évi IV. törvény 190. §-ába ütköző cserbenhagyás vétsége miatt egy év - végrehajtásában kettő év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetést és a közúti járművek vezetésétől egy év eltiltást szabott ki.

Ebben az ügyben a Győri Törvényszék a 2013. szeptember 16. napján meghozott 2.Bpi.303/2013/4. számú végzésével perújítást rendelt el.

A lefolytatott perújítási eljárás alapján a Soproni Járásbíróság a 2013. november 25. napján kihirdetett és a Győri Törvényszék 2.Bf.416/2013/7. számú végzésével 2014. október 14. napján jogerőre emelkedett 4.B.451/2013/5. számú ítéletével a Soproni Városi Bíróság Bk.233/2011/2. számú végzését hatályon kívül helyezte, **a** terheltet bűnösnek mondta ki cserbenhagyás vétségében [1978. évi IV. törvény 190. §]; ezért őt, mint visszaesőt kettőszáznegyven óra közérdekű munkára ítélte azzal, hogy azt fizikai munkakörben kell

letöltenie.

Az előzőekben ismertetett, a Fővárosi Bíróság által elismert érvényű külföldi ítélettel a terhelttel szemben tehát részben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására került sor.

Az 1978. évi IV. törvény 137. § 14. pontja szerint visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, vagy annak végrehajtását részben felfüggesztették, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év nem telt el; a 15. pont szerint pedig különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követett el.

Azaz a visszaesést - és ekként a különös visszaesést is - a részben felfüggesztett szabadságvesztés is megalapozta.

A Kúria BKv 88. számú kollégiumi véleménye külön is kiemelte, hogy miután a szabadságvesztés részbeni felfüggesztésére utalás az 1978. évi IV. törvény 137. § 14. és 16. pontjában is megtalálható, mind a visszaesést, mind a többszörös visszaesést (és ebből következően az erőszakos többszörös visszaesést is) megalapozza a korábban kiszabott és részben felfüggesztett szabadságvesztés.

A szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztése esetén a visszaesés kapcsán a törvény által megkívánt három éves időtartamot a büntetés végrehajthatóságának megszűnésétől, azaz a próbaidő eredményes elteltétől, illetve akkor, ha a felfüggesztett rész végrehajtását elrendelik, annak kitöltésétől kell számítani.

Az Eisenstadti Tartományi Bíróság a folytatólagosan elkövetett lopás vétsége miatt a 2009. szeptember 30. napján jogerőre emelkedett ítéletével szabta ki (és a Fővárosi Bíróság 2010. június 15. napján jogerős végzésével ismerte el) a részben felfüggesztett szabadságvesztést. A szabadságvesztés végrehajtandó részét a Fővárosi Bíróság két hónapban állapította meg, azzal, hogy a büntetésből fennmaradó nyolc hónap végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette. A próbaidő a külföldi ítélet jogerőre emelkedésekor, 2009. szeptember 30. napján kezdődött, és 2012. szeptember 29. napján járt volna le.

A terhelt az adott ügyben terhére megállapított vagyon elleni bűncselekményeket 2010. szeptember 13. napján (tényállás 5. pontja), illetve 2011. március 2. napján (tényállás 4. pontja) követte el. Az egyéb bűncselekmények befejezésének, illetve elkövetésének ideje 2010 májusa és 2012 áprilisa közé esik.

Azaz - ahogy azt a Soproni Járásbíróság helytállóan megállapította

- a terhelt cselekményeit a részben felfüggesztett szabadságvesztés három éves próbaideje alatt, így valamennyi terhére rótt bűncselekményt visszaesőként, a lopási cselekményeket pedig különös visszaesőként követte el.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint a törvénysértő minősítés, illetve a büntető anyagi jog más szabályának megsértése akkor alapozza meg a felülvizsgálatot, ha az törvénysértő büntetés kiszabását vagy intézkedés alkalmazását eredményezte.

Töretlen a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy a büntetés törvényességének megítélésénél a különös részi büntetési tételen kívül figyelemmel kell lenni a büntető törvény általános részének a büntetés kiszabása során irányadó rendelkezéseire, így a halmazati büntetés, a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, részbeni felfüggesztése során, továbbá a különös, többszörös és az erőszakos többszörös visszaesőkre, valamint a bünszervezetben történő elkövetésre irányadó szabályokra.

Így akkor, ha a büntetést a bíróság annak ellenére, hogy a terhelt különös visszaeső, vele szemben nem mint különös visszaesővel szemben szabja ki, azzal anyagi jogi szabályt sért.

Emellett a különös visszaesőkénti elítéléshez a büntetési tétel felső határának másfélszeresére emelkedése mellett további - súlyosabb - jogkövetkezmények fűződhetnek, pl. a terhelt terhére megállapított bűncselekmények elkövetésének idején hatályos 1978. évi IV. törvény illet tartalmazott a vétség miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata, az enyhítő rendelkezés alkalmazásának korlátozottsága kapcsán.

Ezt meghaladóan a másodfokon eljáró törvényszék törvénysértően mellőzte a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést is.

A már idézett BKv 88. kollégiumi vélemény 2. pontja szerint akkor, ha a részben felfüggesztett szabadságvesztés felfüggesztett részének végrehajtását elrendelik, az általános szabályok alapján kell állást foglalni abban, hogy a teljes szabadságvesztésből az elítélt feltételes szabadságra bocsátható-e, és amennyiben a Btk. vonatkozó szabályában - azaz az 1978. évi IV. törvény 47. §-ának (4) bekezdésében - felsorolt kizáró okok egyike sem áll fenn, az elítélt feltételes szabadságra bocsátásának nincs akadálya.

Az 1978. évi IV. törvénynek a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és részbeni felfüggesztésére vonatkozó szabályai között a 91/A. § c) pont akként rendelkezett, hogy a felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó

szabadságvesztésre ítélik.

Az 1978. évi IV. törvény 47. § (4) bekezdés a) pontjára figyelemmel pedig akkor, ha a felfüggesztett rész végrehajtásának elrendelésére az 1978. évi IV. törvény 91/A. § b) vagy c) pontja alapján került sor, a terhelt az újabb bűncselekménye miatt kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

A kifejtettekre tekintettel a terhelttel szemben a büntetést mint különös visszaesővel szemben kellett volna kiszabni, és - miután a részben felfüggesztett szabadságvesztés felfüggesztett részének végrehajtását is el kellett rendelni - a terheltet a feltételes szabadság kedvezményéből ki kellett volna zárni.

Azaz - ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is helytállóan utalt - a másodfokú bíróság ítéletében több anyagi jogi szabályt is megsértett.

Nem osztotta azonban a Kúria a Legfőbb Ügyészség álláspontját abban, hogy ezek törvénysértő büntetést eredményeztek.

A terhelt terhére megállapított bűncselekmények közül a legsúlyosabb az 1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdése alapján minősülő kábítószerrel visszaélés büntette, amelynek büntetési tétele öt évig terjedő szabadságvesztés. Erre figyelemmel a halmazati büntetés felső határa kétségekívül magas, hét év hat hónapi szabadságvesztés.

Az 1978. évi IV. törvény - a megállapított bűncselekmények zömének elkövetésekor már hatályos, tehát irányadó - 83. § (2) bekezdése szerint a határozott idejű szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középmértéke az irányadó, és a (3) bekezdés szerint a középmértéket a halmazati büntetés kiszabásakor a felemelt büntetési tételre tekintettel kell számítani.

Ezt a középmértéket a terhelttel szemben jogerősen kiszabott szabadságvesztés meg sem közelíti.

Azonban a törvénysértő minősítés miatt felülvizsgálatnak csak akkor van helye, ha emiatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

Egy enyhébb minősülés azonban - egyéb anyagi jogi szabálysértés nélkül - csak a terhelt javára szolgálhat; az nyilvánvalóan nem alkalmas a büntetés súlyosítására.

Az sem vitatható, hogy a különös visszaesőkénti elítélés mellőzése anyagi jogi szabálysértés, ahogy törvénysértő a feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezés is.

Azonban az anyagi jogi szabálysértés is csak akkor alapozza meg a felülvizsgálatot, ha az törvénysértő büntetést eredményez.

A terhelttel szemben kiszabott büntetés neve azonban törvényes.

A jogerősen kiszabott szabadságvesztés mértéke ugyan valóban eltúlzottan enyhe, azonban a halmazati és különös visszaesővel szemben irányadó büntetési keretek közötti, és az első fokú ítélet ellen az ügyész nem is jelentett be fellebbezést; az abban kiszabott büntetés két év nyolc hónapi börtönbüntetés volt. Ráadásul az igen jelentős időmúlásra és a minősítés-változtatásra tekintettel a törvénysértés kiküszöbölése mellett is csak kisebb mértékű változtatásra kerülhetne sor.

A Be. - a harmadfokú és ekként a felülvizsgálati eljárásban is irányadó - 371. §-ának (2) bekezdése szerint akkor, ha a tényállás kiegészítésére, illetve helyesbítésére nem kerül sor, a törvényi tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb mértékű megváltoztatásának nincs helye.

Így a Kúria nem találta megállapíthatónak azt, hogy a kiszabott büntetés törvénysértő.

Az sem vitatható, hogy a terhelt különös visszaesőkénti elítélése esetén egy újabb bűncselekmény elkövetése miatt sor kerülhet többszörös visszaesőkénti elítélésére is. Ennek a törvénysértő mellőzése azonban - törvénysértő büntetés hiányában - a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható.

Ennek megfelelően a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdés II. fordulata alapján nyilvános ülésen eljárva - a Be. 426. § -a alapján hatályukban fenntartotta.

A felülvizsgálat során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 429. § (1) bekezdésén alapul.

A Győri Törvényszék törvénysértően mellőzte az elsőfokú bíróságnak azt a rendelkezését, amellyel a terheltet a feltételes szabadság kedvezményéből kizárta, miután az újabb bűncselekményt részben felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

Emellett ugyancsak törvénysértően rendelte el a Soproni Városi Bíróság Bk.233/2011/2. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását is, miután - ahogy arra a Kúria már utalt - a Soproni Városi Bíróság határozatát az abban elrendelt perújítási eljárásban hatályon kívül helyezte a bíróság és a terhelttel szemben közérdekű munkát szabott ki.

A Be. 416. § (4) bekezdés c) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak, ha törvénysértés különleges eljárás (XXIX. Fejezet I-II. Cím) lefolytatásával orvosolható.

A Be. 557. §-a szerint a bíróság utólag, különleges eljárásban határoz, ha a jogerős ítélet a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatban nem a törvénynek megfelelően rendelkezett, míg az 572. § (1) bekezdése alapján a bíróság ugyancsak utólag határoz a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésről, amennyiben a végrehajtás elrendelésére törvénysértően került sor.

A Kúria ezért az elsőfokú bíróságot a törvénysértés kiküszöbölése érdekében különleges eljárás lefolytatására hívta fel.

A Kúria végzése elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja.

Budapest, 2015. november 3.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, Dr. Csák Zsolt s.k. előadó bíró, Dr. Elek Balázs s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
TóthLné
bíróügyi tisztviselő